

Galerie Františka Drtikola Zámeček - Ernestinum Příbram

Jaroslav Vančát

OBRÁZKY

„Obrazy nás pozorují“

Poděkování Karlu Černovskému, Vladovi Jurákovi, Veronice Havlové, Michalu Holanovi, Dáše Rabelové, Zdeňkovi Lomozovi a Janu Skuhrovcovi za podíl na projektu *Obrazy nás pozorují*.

Poděkování Jitce Válové, Zdeňkovi Sýkorovi, Karlu Malichovi, Jiřímu Načeradskému, Jiřímu Sopkovi, Michaelu Rittsteinovi, Ivanu Ouhelovi, Vladimíru Novákovi, Václavu Bláhovi, Václavu Stratilovi, Vladimíru Kokolovi, Vladimíru Mertovi, Jiřímu Davidovi, Petru Niklovi, Martinu Mainerovi, Petru Kvíčalovi a Michalu Pěchoučkovi za podíl na projektu *Česká barva*.

AV MEDIA
komunikace obrazy

Galerie Františka Drtikola Zámeček - Ernestinum Příbram

Jaroslav Vančát BRAZ

„Obrazy nás pozorují“

Produkce Hana Ročňáková
Kurátoři Vladimír Havlík a Matěj Smetana
Hudební vystoupení Vladimír Matějka a Petr Vašina

21. ledna - 27. února 2011

www.galerie-drtikol.com

www.vancat.cz/pribram2011

Až budu starý muž...
Koupím si pergamen a štětec a tuš...
Jaromír Nohavica

Struktury
Kynšperk n. Ohří
1988

David Lewis-Williams píše o výzkumech prvních lidských výtvarných projevů v jeskyních, že badatele, „zajímal spíše obraz ruky, než smysl činnosti, jejíž byl výsledkem“. Vlastně je to tak skoro pokaždé, díváme se do obrazů jako do studny, s nadějí, že tam spatříme nějaké tajemství. Hledáme v jejich hloubi odpověď na to, co je krása, jaký je svět, avšak pozorovat bychom měli hlavně sebe, co děláme my sami před obrazy, kvůli obrazům, co nás k nim vede.

Z tohoto postoje je pak možné říci: Obrazy nás pozorují.

Co takové obrazy mohou vidět?

Ty, kteří se jim klaní, přijímající jejich nabídku jako jednoznačnou a hotovou.

Ty, kteří se snaží před těmito obrazy prohlédnout své vlastní jednání.

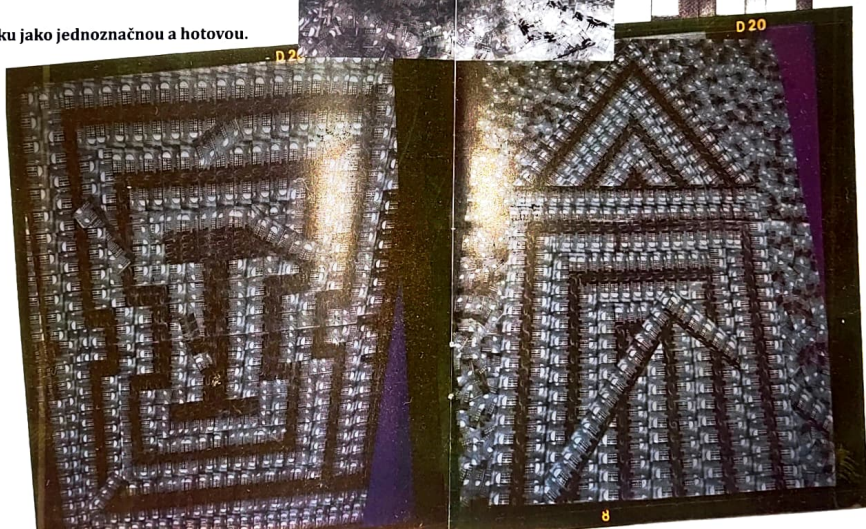
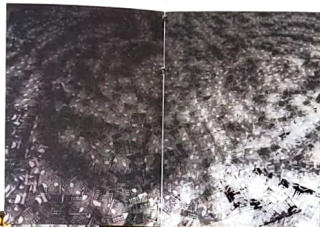
Ty, kteří se snaží takové obrazy jako výsledek svého jednání vytvořit.

Ty, kteří tuší ještě jiný svět, než nabízejí dosavadní obrazy a chtěli by s jejich pomocí proniknout k jinému jednání.

Takové obrazy se pravda mohou tvářit velmi divně a jejich pohled je velmi zneklidňující.

Možná tyto obrazy začnou být přívětivější, když k nim přistoupíme s představami interaktivity, relací a světa, který z těchto představ pak vyrůstá, v němž tyto neustálé interaktivní podněty vedou k neustálé proměně nejen relací, ale i částí a celků, které do nich vstupují, kdy pak každý jev můžeme nahlédnout jako součásti celku, ale také jako celek, složený ze součástí.

Takovéto obrazy nás zde dnes pozorují.

Struktura je způsob vyjádření myšlenek, podněcený potřebou dnešní doby zacházet s daleko větším množstvím věcí než kdykoli předtím.

Skončila doba individuality, dominující stupnici, na níž pak bylo možno měřit další hodnoty jednoduchými poměry geometrie. Linie, trojúhelník, kruh či o něco složitější jejich průniky opanovaly i obrazy vztahů hodnot od renesance do počátku dvacátého století.

Jdeme-li však dnes například po přeplněném Václavském náměstí (a víme-li ještě i o všech náměstích po celém světě), poznáváme, že dnes jsme hrdiny buď všichni nebo nikdo, v žádném případě však nelze vztáhnout individuální hodnotu k něčemu jednotnému. Lékař na oddělení nedonošenců, pekař či čistič stok, všem známý zpěvák či politický vůdce? Existuje jednotková demokracie, ale jejím důsledným uplatněním, přijetím od každého jen jeho stejnosti vzniká mechanizace. Co vlastně požadovali měšťané na Rembrandtově Noční hlídce?

A tak ve struktuře odkrýváme konkrétní vztah, který se již nemusí opakovat v jejím žádném jiném místě. A tak existuje sám prvek, jehož škála od stejnorodosti k nepodobnosti ostatním je nekonečná. A tak existuje samotná struktura, jejíž nekonečně bohaté vztahy jsme zatím schopni postřehnout jen dílčím způsobem, třebaže naši zahlcenou paměť a omezené kombinační schopnosti prodlužují právě k tomu účelu vynalezené stroje.

Sami jsme strukturou i součástí dalších struktur. Nejde jen o lidi, ale i o ekologické systémy, sociální situace, buněčnou imunitu, o chemické či fyzikální vazby.

Pak s faktorem času proměna jediného vztahu posléze vede i k proměně prvků v tomto vztahu, v dalších vztazích a nakonec i samé struktury...

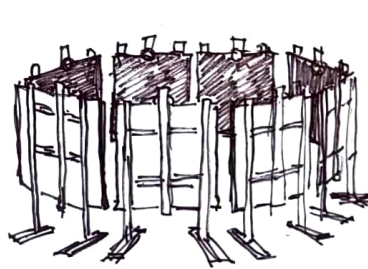
/VIII. 88/

zleva

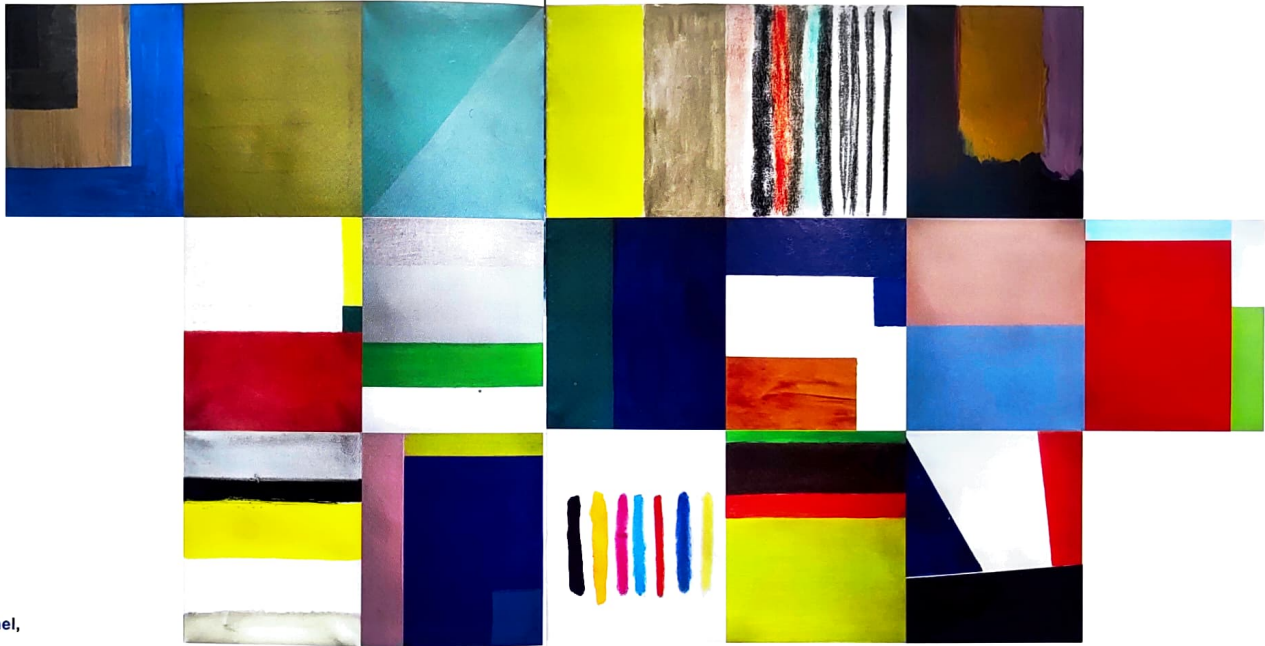
„7 virů“ a Řecký dům,
koláže z autorských fotografií,
každá 340 x 274 cm, 1988

Obrazy nás pozorují, olej na plátně 8x120x120 cm, stojany, 2010

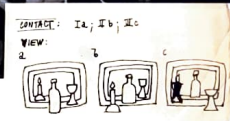
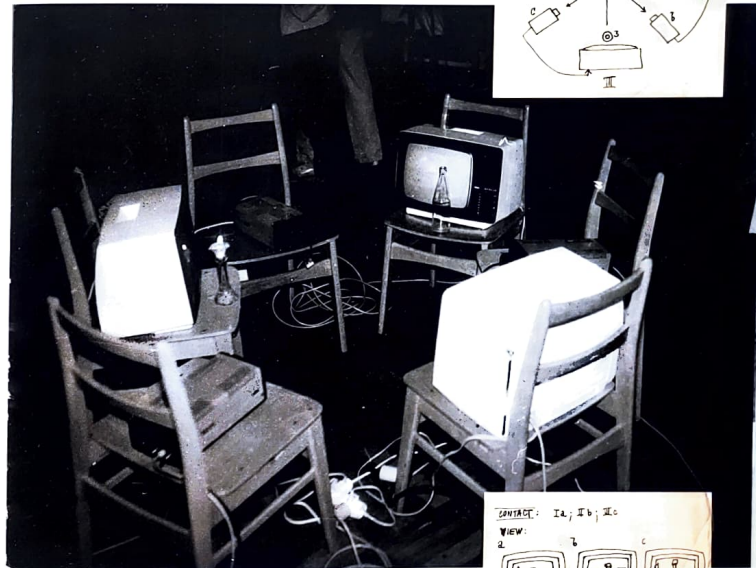
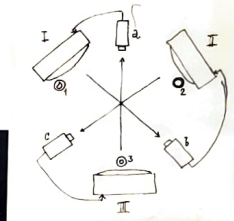

Česká barva,
plátno, olej, akryl, pastel, úhel,
2010

Strukturální mandala,
interaktivní objektová instalace,
Národní galerie v Praze, Veletžní palác, 1997,
ve spolupráci se studenty Institutu základů vzdělanosti Univerzity Karlovy v Praze

Dialogy
Den videa, Praha, 1988

Struktura R

interaktivní komunikační prostor

Jaroslav Vančát
studenti Fakulty výtvarných umění v Brně
Filip Cenek, Tomáš Hřísta, Jiří Havlíček, Petr Herzan,
Antonio Koucky, Michal Maršálek

Praha 1999

Do prostoru, vymezeného parketami, si můžete nalepit jakékoli slovo, vytištěné na bílé samolepce. Jako spoluautoři výsledného performance se můžete podepsat na připravený skleněný panel.

Pokud byste si přáli umístit další vaše slovo,

můžete si koupit další samolepku za 5 Kč.

Chcete-li mít slovo vytištěno na žluté samolepce, její cena je 10 Kč, vytištění na červené samolepce stojí 50 Kč.

**Propozice pro strukturu R,
Praha, vestibul Rudolfiny, 1999**

**Zadní strana katalogu:
PF 2010, počítačový tisk
z interaktivní aplikace,
2009**

1964-68 Střední průmyslová škola filmová Čimelice
1969-70 hospice na SPŠ kamenosochařské Hořice
1968-74 Filozofická fakulta UK Praha, obor výtvarná výchova
/Zdeněk Sýkora, Miroslav Lamač/

2001-07 Fakulta sociálních věd UK Praha, mediální studia, Ph.D.

2010 katedra výtvarné kultury PedF UJEP Ústí nad Labem,
habilitace

samostatné výstavy

2009 Galerie města Plzně

1999 Struktura R, Praha, vestibul Rudolfiny
(interaktivní práce se studenty FaVU Brno)

1992 Kaple reliktní radiace, Praha,
galerie PedF UK Knopiáda

1992 Soubory / Files, Staré Hrady, zámek

1991 Hommage Brunellesci, Corsano, Poggio al Lupo

1990 Struktury, Příbram, galerie Pražská

1989 Struktury, Wrocław, galerie Teatr Wspolczesny

1989 Anna Vančátová, Jaroslav Vančát, Mannheim, galerie
Grotesknost

1988 Struktura, Kynšperk nad Ohří, galerie kina

účast na výstavách

2000 Nová média, Cheb, hala Jednota

2000 Strukturováno (žáci Kamila Linhart a Zdeňka Sýkory),
Louny, výstavní síň Telecom

1998 Veřeje, Víkov, galerie Sýpka (deinstalováno při vernisáži)

1997 Jitro kouzelníků, Praha, Národní galerie - Veletržní
palác (interaktivní práce se studenty FHS UK v Praze)

1992 Minisalón, Praha, Nová síň

1992 Sgardí, Caerano S. Marco, Villa Benzi-Zecchini

1990 Obor videa, Sokolov, zámek

1989 Den videa /1. výstava čs. videoartu/, Praha, Park kultury

1989 Objekty a instalace, Praha, Národní technické muzeum

1989 Fotodrift, Praha, galerie Národní třída

1987 Rockfest, Praha, Palác kultury

1987 Urbanita, Praha, Fragnerova galerie

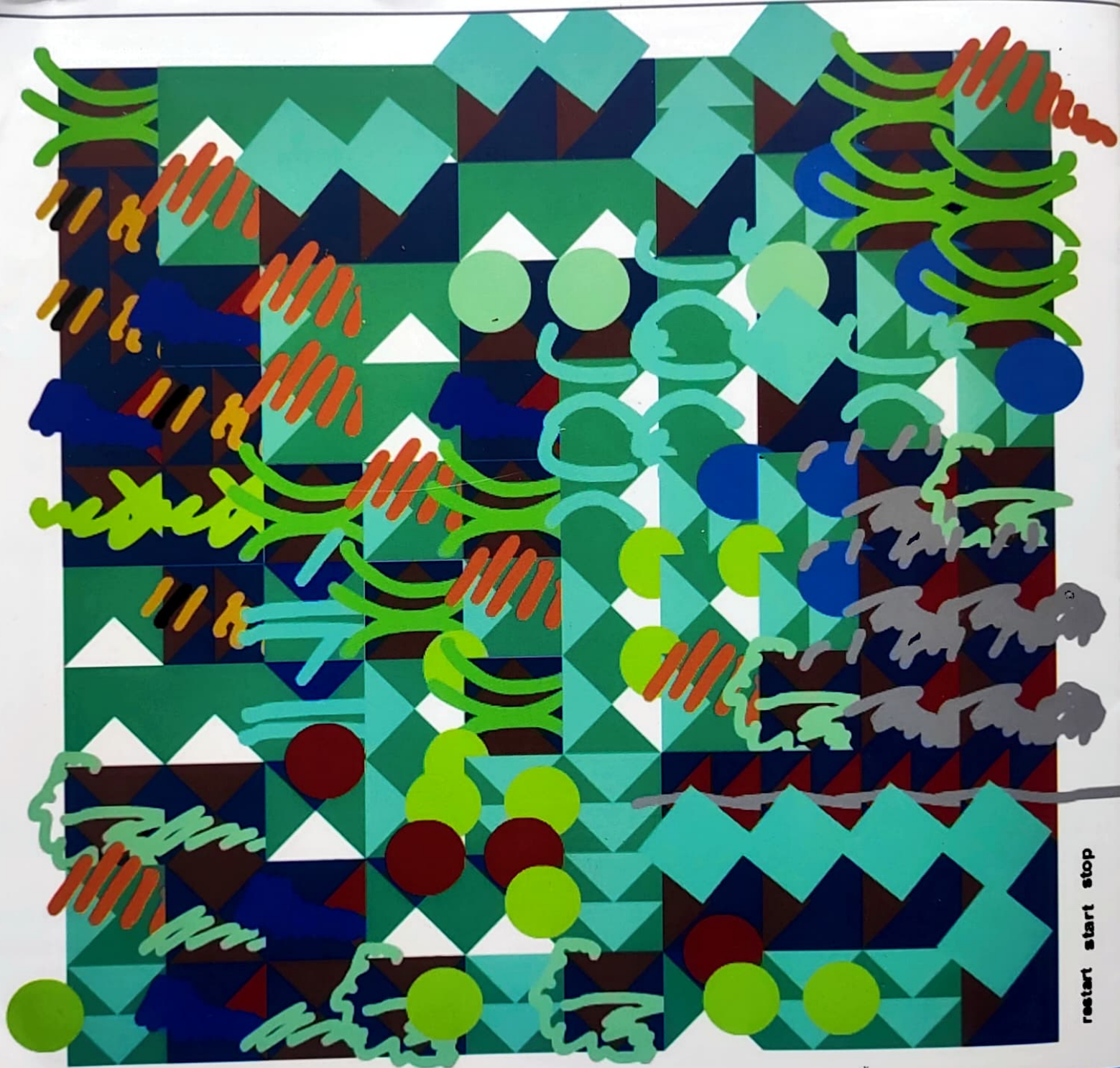
1983 Sochařské symposium, Přední Kopanina, opukový lom

1983 Prostor člověka, Ostrava, Černá louka

1983-87 Archeologické pamiatky a súčasnosť, Bratislava, Tatran

**Struktura,
opuková
koláž,
15x15 m,
1983,
Přední
Kopanina**

restart start stop